

отлични агрономи, тъй избиратъ условията, при които тръбва да се развива, знаятъ, коя почва е добра за тъхъ, и коя не е добра. Има клетки, които знаятъ законите за кристализирането. Трети пъкъ съ минали презъ културата на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Най-после, има клетки, които съ минали презъ културата на високо напреднали, разумни същества. Тъзи клетки днесъ образуватъ мозъка на човъка. Следователно, мозъкътъ, това е човъкътъ. Човъкъ се отличава по своята глава. Ако снемете главата на човъка, отъ нея надолу той прилича на животно. Благодарение на главата, човъкъ постепенно се е отделялъ отъ останалите животни. Ако разгледате дробовете и стомаха на човъка, ще видите, че тъй се различаватъ коренно отъ предшествуващите култури. Напримъръ, дихателната система на човъка се различава много отъ тази на рибите, на птиците и на редъ още култури, които съ живели преди него.

Задачата на съвременния човъкъ е да започне да изучава своя организъмъ, да изучава себе си. Не е въпростъ, какво той може да направи индивидуално, въ общество, но да изучава своя организъмъ, да изучава силите и законите, които действуватъ въ него. Ако не балансира силите въ себе си, човъкъ не ще може да издържа на противоречията, които съществуватъ въ живота. Нѣкой преживѣва голъма буря, голъмо отчаяние и дохожда до положение на самоубийство. Той тръбва да знае причините на това отчаяние, на тази стихия. Ако познава себе си, той ще разбере, че произходътъ на тази стихия е вънъ отъ него и ще може лесно да се справи съ нея. Понѣкога човъкъ изпитва въ себе си чувство на умраза, на зависть, на съмнение, а нѣкога изпитва и положителни чувства — любовь, пълна вѣра и т. н. И въ единия, и въ другия случай, той тръбва да знае причините, какъ съ се родили тия чувства въ него. Тъ не съ се родили сега. Съмнението води началото си още отъ културата на термитите, които съ съществували милиони години преди човъка. Каква борба съ водили термитите, докато стигнатъ това развитие, което е застрашавало човъшката култура! Тъ съ достигнали високата култура, но днесъ нищо не е останало отъ нея. Тъ иматъ слаби тѣла, но съ много опасни. Ако Провидението бѣше допускало още да се развива, тъ щѣха да опустошатъ цѣлата земя. Въ топлите страни цѣли области съ опустошени отъ термитите. Термитите съ голъми майстори вън-